UGANKE ZA HLADNE JESENSKE DNI

Razreši uganko in jo poveži s pravo sličico.

To pa že ni več uganka!
Vsem je znana ta pretkanka;
grde njene so navade,
nič ne prosi, samo krade.
Ko gre petelinček spat,
ga zagrabi kar za vrat.

Zaprta molčim,
odprta učim,
odkrivam skrivnost,
lepoto, modrost.

V ježici na drevesu
je nedosegljiv očesu.
Ko jesen ga z veje sklati,
ga hitim čim več nabrati.

Petindvajset jih koraka,
a drugačne je prav vsaka,
kdor dodobra jih spozna,
je med knjigami doma.

Spomladi se zbudi,
votlino zapusti,
hlača in lačen brunda:
“Pretopla mi je bunda!”

Priplesale so z neba
in popadale na tla.
Vso noč so preprogo tkale,
v belem jutru so zaspale.

Da jo bo držal, pravi vsak,
a marsikoga zmoti vrag,
kdor jo drži, je poštenjak
kdor jo prelomi, ni možak.

V zlate barve odeva
grme in drevesa,
z listjem se poigrava,
ko ga z vej otresa.

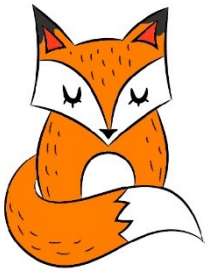

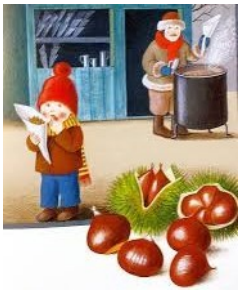

Kdo pa je ta, kdo pa je ta,
ki prede brez predive?
In vsako jutro brez vode
na pragu se umiva?